

Vánoční výzdoba

Maruška sedí ve svém oblíbeném křesle. Na stole před ní leží adventní věnec. Ještě nezapálila poslední svíčku. Zhluboka se nadechne. Voní to tu lesem a pryskyřicí. Nad stolem visí malá snítka zlatého jmelí převázaná červenou stužkou. Maruška se usměje. Ta kombinace vůní a barev ji v tu ránu přeneso o mnoho let zpátky. Zase je malou holčičkou v babiččině kuchyni.

Venku za okny padá sníh. V kuchyni je ale teplo, v kamnech praská dřevo a na plotně bublá konvice s vodou. Dveře se otevřou a dovnitř vejde dědeček. Má na sobě zasněžený kabát a beranici. Tváře má červené od mrazu, ale oči se mu smějí. V ruce drží velký svazek smrkových větvíček a něco, co vypadá jako zelená koule. „Něco nesu z lesa!“ zvolá vesele. Babička mu pomáhá z kabátu. Dědeček pokládá na stůl chvojí a tu podivnou kytici s bílými kuličkami. Je to jmelí. „To rostlo vysoko v koruně dubu, Maruško,“ vysvětluje dědeček. „Musel jsem pro něj vyšplhat, aby nám přineslo štěstí do domu.“ Maruška si jmelí prohlíží. Má tuhé lístky a lepkavé bílé bobulky.

Babička přinese ze šuplíku zlatou barvu v malé lahvičce. Společně pak jmelí natírají. Maruška dává velký pozor. Špičkou štětce se dotýká lístků. Z obyčejné zelené kytice se pomalu stává zlatý poklad. Když barva zaschne, dědeček jmelí pověsí nad dveře do světnice. „Kdo se pod ním políbí, tomu zůstane láska,“ mrkne na babičku.

Pak přichází na řadu výroba věnce. Babička rozloží po stole noviny, aby se ubrus neumazal od smůly. Maruška podává smrkové větvíčky dědečkovi a ten je drátem upevňuje na slaměný kruh. Je to práce pro šikovné ruce. Drát se musí utahovat pevně. Když je věnec hotový, přichází ta nejhezčí část: zdobení. Babička vytáhne krabici se stužkami. Jsou červené a lesklé. Maruška smí uvázat mašličky. Její prsty jsou trochu nešikovné a upatlané od smůly, ale když jí pomůže i babička, nakonec z toho jsou krásné mašličky. Nakonec na věnec připevní čtyři svíčky. Jsou fialové, jako barva adventu.

Dílo je hotové. Věnec leží uprostřed stolu a jeho vůně naplní celou místnost. Dědeček škrtně sirkou a zapálí první svíčku. Všichni se tiše dívají do malého plamínku a usmívají se.

Maruška v křesle pomalu otevře oči. Podívá se nahoru na jmelí. „Pro štěstí a pro lásku,“ zašeptá tiše do ticha pokoje. V srdci cítí klid a vděčnost za ty krásné chvíle, které v ní zůstaly navždy.

Vzpomínání na vánoční přípravy

- Chodili jste také řezat „barborky“? Rozkvetly vám do Vánoc?
- Měli jste raději třešňové větvičky, nebo zlatý déšť?
- Vyráběli jste si věnec sami, nebo jste ho kupovali hotový?
- Pamatujete si tu vůni jehličí a smůly, když se přineslo chvojí domů?
- Jakou barvu svíček na adventním věnci jste mívali nejraději?
- Dodržovali jste zvyk líbání pod jmelím?
- Měli jste jmelí raději zelené, stříbrné, nebo zlaté?
- Měli jste stromek schovaný před dětmi ve sklepě, nebo na balkoně?
- Vzpomínáte si, jestli vám někdy plaval kapr ve vaně?
- Měli jste doma tajnou skrýš na dárky?
- Na co jste se v předvánočním čase nejvíce těšili?

